

Uradni list

Evropske unije

C 139

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 54

7. maj 2011

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče Evropske unije	
2011/C 139/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 130, 30.4.2011	1
	V <i>Objave</i>	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2011/C 139/02	Zadeva C-109/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Deutsche Lufthansa AG proti Gertraud Kumpan (Pogodba o zaposlitvi za določen čas — Direktiva 1999/70/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Vloga nacionalnega sodišča)	2

SL

 Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2011/C 139/03	Zadeva C-221/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Prim'Awla tal-Qorti Civili – Republika Malta) – AJD Tuna Ltd proti Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali (Uredba ES št. 530/2008 — Veljavnost — Skupna ribiška politika — Ohranjanje virov — Obnova staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju)	2
2011/C 139/04	Zadeva C-274/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht München – Nemčija) – Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler proti Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau (Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Koncesija za storitve javnih služb — Reševalne službe — Razlikovanje med „javnim naročilom storitev“ in „koncesijo za storitve“)	3
2011/C 139/05	Zadeva C-275/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State van België – Belgija) – Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi proti Vlaamse Gewest (Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Letališča z vzletno-pristajalno stezo najmanj 2 100 metrov — Pojem „gradnja“ — Podaljšanje soglasja za obratovanje)	4
2011/C 139/06	Zadeva C-326/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. marca 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2004/113/ES — Socialna politika — Enako obravnavanje žensk in moških — Dostop do blaga in storitev ter oskrba z njimi — Pomanjkanje prenosa v določenem roku)	4
2011/C 139/07	Združeni zadevi C-372/09 in C-373/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – postopka, ki ju je sprožil Josep Peñarroja Fa (Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Člen 49 ES — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Sodni izvedenci, ki so prevajalci — Izvajanje javne oblasti — Nacionalna zakonodaja, ki naziv sodnega izvedenca omejuje na osebe, vpisane na sezname, ki so jih sestavili nacionalni sodni organi — Utemeljitev — Sorazmernost — Direktiva 2005/36/ES — Pojem „reguliran poklic“)	5
2011/C 139/08	Zadeva C-379/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidshof te Brussel – Belgija) – Maurits Casteels proti British Airways plc (Prosto gibanje delavcev — Člena 45 PDEU in 48 PDEU — Socialna varnost delavcev migrantov — Zaščita pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja — Nedejavnost Sveta — Delavec, ki ga isti delodajalec zaporedoma zaposli v več državah članicah)	5
2011/C 139/09	Zadeva C-477/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Charles Defossez proti Christianu Wiartu, kot likvidacijskemu upravitelju družbe Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA) (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktivi 80/987/EGS in 2002/74/ES — Plačilna nesposobnost delodajalca — Varstvo delavcev — Plačilo neplačanih terjatev delavcev — Določitev pristojne jamstvene ustanove — Ugodnejše jamstvo na podlagi nacionalnega prava — Možnost njegovega uveljavljanja)	6

2011/C 139/10	Zadeva C-484/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação do Porto – Portugalska) – Manuel Carvalho Ferreira Santos proti Companhia Europeia de Seguros, S.A. (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 72/166/EGS — Člen 3(1) — Direktiva 84/5/EGS — Člen 2(1) — Direktiva 90/232/EGS — Člen 1 — Pravica do odškodnine iz obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil — Pogoji omejitve — Prispevek k nastanku škode — Neobstoj krivde voznikov — Odgovornost za nevarnost)	7
2011/C 139/11	Zadeva C-516/09: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Tanja Borger proti Tiroler Gebietskrankenkasse (Socialna varnost delavcev — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Področje uporabe ratione personae — Razlaga pojma „zaposlena oseba“ — Dodatki za vzdrževanega otroka — Podaljšanje neplačanega dopusta)	7
2011/C 139/12	Zadeva C-540/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Regeringsrätten – Švedska) – Skandinaviska Enskilda Banken AB Mommsgrupp proti Skatteverket (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člen 13(B)(d), točka 5 — Oprostitev — Jamstvo za odkup („underwriting guarantee“), ki ga kreditna institucija proti plačilu provizije zagotovi družbam izdajateljicam v okviru izdaje delnic na trgu kapitala — Transakcije z vrednostnimi papirji)	8
2011/C 139/13	Zadeva C-23/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 17. marca 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Sprostitev svežih banan v prosti promet — Deklarirana teža, ki ne ustreza dejanski teži — Obveznost carinskih organov, da opravijo kontrolo deklarirane teže — Carinski zakonik Skupnosti — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člen 68 in naslednji — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 290a — Priloga 38b — Sistem virov lastnih sredstev — Izguba prihodkov — Uredba (EGS, Euratom) št. 1552/89 — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Členi 2, 6, 9, 10 in 11)	8
2011/C 139/14	Zadeva C-29/10: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel – Luksemburg) – Heiko Koelzsch proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Rimska konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih — Pogodba o zaposlitvi — Izbira s strani pogodbenih strank — Prisilne zakonske določbe po pravu, ki se uporablja, če pogodbeni stranki ne izbereta prava — Določitev tega prava — Pojem države, v kateri delavec „običajno opravlja svoje delo“ — Delavec, ki delo opravlja v več kot eni državi pogodbenici)	9
2011/C 139/15	Zadeva C-51/10 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. marca 2011 – Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Pritožba — Znamka Skupnosti — Znak, ki je sestavljen izključno iz števil — Zahteva za registracijo znaka „1000“ kot znamke za brošure, revije in časopise — Domnevna opisnost navedenega znaka — Merila za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 — Obveznost UUNT, da upošteva svojo predhodno prakso odločanja)	10

2011/C 139/16	Zadeva C-85/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Telefónica Móviles España, SA proti Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones (Telekomunikacijske storitve — Direktiva 97/13/ES — Splošne avtorizacije in posamična dovoljenja — Dajatve in pristojbine, ki veljajo za podjetja, ki so imetniki posamičnih dovoljenj — Člen 11(2) — Razlaga — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa posebne namembnosti dajatve — Povišanje dajatve za digitalne sisteme ob nespremenjeni dajatvi za analogne sisteme prve generacije — Združljivost)	10
2011/C 139/17	Zadeva C-95/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo – Portugalska) – Strong Segurança SA proti Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança (Javna naročila storitev — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47(2) — Neposredni učinek — Veljavnost za storitve iz Priloge II B k Direktivi)	11
2011/C 139/18	Združeni zadevi C-128/10 in C-129/10: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulio tis Epikrateias – Grčija) – Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) proti Ypourgos Emporikis Naftilias (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Svoboda opravljanja storitev — Pomorska kabotaža — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Člena 1 in 4 — Predhodno upravno dovoljenje za opravljanje storitev kabotaže — Nadzor nad varnostjo ladij — Vzdrževanje reda v pristaniščih — Obveznost gospodarske javne službe — Neobstoj jasnih in vnaprej znanih meril)	11
2011/C 139/19	Zadeva C-525/10 P: Pritožba, ki jo je Mariyus Noko Ngele vložil 10. novembra 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 10. decembra 2009 v zadevi T-390/09, Mariyus Noko Ngele proti Evropski komisiji	12
2011/C 139/20	Zadeva C-540/10: Tožba, vložena 22. novembra 2010 – Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. proti Kraljevini Španiji	12
2011/C 139/21	Zadeva C-51/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 4. februarja 2011 – Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV proti Sonnthurn Vertriebs GmbH ..	12
2011/C 139/22	Zadeva C-55/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – Vodafone España, S.A.	12
2011/C 139/23	Zadeva C-57/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – Vodafone España, S.A. proti Ayuntamiento de Tudela	13
2011/C 139/24	Zadeva C-58/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – France Telecom España, S.A.	13
2011/C 139/25	Zadeva C-81/11 P: Pritožba, ki jo je Longevity Health Products, Inc. vložila 22. februarja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-363/09, Longevity Health Products, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Gruppo Lepetit SpA	14

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 139/26	Zadeva C-94/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Bergamo (Italija) 28. februarja 2011 – Kazenski postopek zoper Survival Godwina	14
2011/C 139/27	Zadeva C-107/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 3. marca 2011 – Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta proti Massimiliano Rizzu	14
Splošno sodišče		
2011/C 139/28	Zadeva T-419/03: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Altstoff Recycling Austria proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Sistem zbiranja in recikliranja embalaže, uporabljene v Avstriji — Sporazumi o zbiranju in ločevanju, v katerih so določbe o izključnih pravicah — Posamična izjema — Naložene obveznosti — Načelo sorazmernosti)	15
2011/C 139/29	Zadeva T-369/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Latvija proti Komisiji (Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Nacionalni načrt razdelitve pravic do emisije za Latvijo za obdobje od leta 2008 do leta 2012 — Trimesečni rok — Člen 9(3) Direktive 2003/87)	15
2011/C 139/30	Zadeva T-486/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Ford Motor proti UUNT – Alkar Automotive (CA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CA — Prejšnji besedna in figurativna znamka Skupnosti KA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)).....	16
2011/C 139/31	Zadeva T-233/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Access Info Europe proti Svetu (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokument v zvezi z zakonodajnim postopkom, ki poteka — Delno zavrnjen dostop — Ničnostna tožba — Rok za vložitev tožbe — Dopustnost — Razkritje s strani tretje stranke — Neizguba pravnega interesa — Imenovanje delegacij držav članic, ki so dale predloge — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja)	16
2011/C 139/32	Zadeva T-372/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2011 – Visti Beheer proti UUNT – Meister (GOLD MEISTER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti GOLD MEISTER — Prejšnja nacionalna in prejšnja skupnostna besedna znamka MEISTER — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009).....	17
2011/C 139/33	Zadeva T-429/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. marca 2011 – Campailla proti Komisiji (Odškodninska tožba — Zastaralni rok — Člen 46 Statuta Sodišča — Nedopustnost)	17

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 139/34	Zadeva T-463/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. marca 2011 – Herm. Sprenger proti UUNT – Kieffer Sattlerwarenfabrik (oblika stremena) (Znamka Skupnosti — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Umik zahteve za ugotovitev ničnosti — Ustavitev postopka)	17
2011/C 139/35	Zadeva T-44/10 P: Sklep Splošnega sodišča z dne 17. marca 2011 – Marcuccio proti Komisiji (Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Socialna varnost — Povračilo zdravstvenih stroškov — Obveznost obrazložitve — Akt, ki posega v položaj — Očitno neutemeljena pritožba)	18
2011/C 139/36	Zadeva T-3/11: Tožba, vložena 4. januarja 2011 – Portugalska proti Komisiji	18
2011/C 139/37	Zadeva T-51/11: Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji	19
2011/C 139/38	Zadeva T-52/11: Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji	20
2011/C 139/39	Zadeva T-53/11: Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji	20
2011/C 139/40	Zadeva T-107/11 P: Pritožba, ki jo je 18. februarja 2011 vložila Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 9. decembra 2010 v zadevi Schuerings proti ETF, F-87/08	21
2011/C 139/41	Zadeva T-108/11 P: Pritožba, ki jo je 18. februarja 2011 Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) vložila zoper sodbo, ki jo je 9. decembra 2010 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi Vandeuren proti ETF, F-88/08	22
2011/C 139/42	Zadeva T-110/11: Tožba, vložena 18. februarja 2011 – ASA proti UUNT – Merck (FEMIFERAL)	22
2011/C 139/43	Zadeva T-114/11: Tožba, vložena 25. februarja 2011 – Giordano proti Komisiji	23
2011/C 139/44	Zadeva T-136/11: Tožba, vložena 10. marca 2011 – pelicantravel.com proti UUNT – Pelikan (Pelikan)	23
2011/C 139/45	Zadeva T-152/11: Tožba, vložena 11. marca 2011 – TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft proti UUNT – Comercial Jacinto Parera (MAD)	24
2011/C 139/46	Zadeva T-153/11: Tožba, vložena 14. marca 2011 – Zenato Azienda Vitivinicola proti UUNT – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)	24
2011/C 139/47	Zadeva T-154/11: Tožba, vložena 14. marca 2011 – Zenato Azienda Vitivinicola proti UUNT – Camera di Commercio, Industria, Artigianato in Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)	25

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2011/C 139/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 130, 30.4.2011

Prejšnje objave

UL C 120, 16.4.2011

UL C 113, 9.4.2011

UL C 103, 2.4.2011

UL C 95, 26.3.2011

UL C 89, 19.3.2011

UL C 80, 12.3.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Deutsche Lufthansa AG proti Gertraud Kumpan

(Zadeva C-109/09) ⁽¹⁾

(Pogodba o zaposlitvi za določen čas — Direktiva 1999/70/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Vloga nacionalnega sodišča)

(2011/C 139/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Lufthansa AG

Tožena stranka: Gertraud Kumpan

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesarbeitsgericht – Razlaga členov 1, 2(1) in 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, str. 16) in določbe 5, točka 1, Priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43) – Prepoved diskriminacije na podlagi starosti – Nacionalna zakonodaja, ki kot edini pogoj za sklepanje pogodb o zaposlitvi za določen čas določa dejstvo, da je delavec presegel 58 let starosti – Skladnost te zakonodaje z navedenimi določbami – Pravne posledice morebitne neskladnosti

Izrek

Določbo 5, točka 1, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999, iz Priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu

za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP je treba razlagati tako, da se pojem „tesna objektivna zveza s predhodno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, ki je bila sklenjena z istim delodajalcem“ iz člena 14(3) zakona o delu s krajšim delovnim časom in o pogodbah o zaposlitvi za določen čas (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge) z dne 21. decembra 2000 nanaša na primere, ko pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas ni neposredno nasledila pogodba o zaposlitvi za določen čas, ki je bila sklenjena z istim delodajalcem, in ti pogodbi loči obdobje več let, če se je v tem celotnem obdobju prvotno delovno razmerje, ki se je nanašalo na isto dejavnost, z istim delodajalcem neprekinjeno nadaljevalo z veriženjem pogodb o zaposlitvi za določen čas. Naloga predložitvenega sodišča je, da upoštevne določbe nacionalnega prava razlaga tako, da bodo kar najbolj skladne z omenjeno določbo 5, točka 1.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Prim'Awla tal-Qorti Civili – Republika Malta) – AJD Tuna Ltd proti Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali

(Zadeva C-221/09) ⁽¹⁾

(Uredba ES št. 530/2008 — Veljavnost — Skupna ribiška politika — Ohranjanje virov — Obnova staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju)

(2011/C 139/03)

Jezik postopka: malteščina

Predložitevno sodišče

Prim'Awla tal-Qorti Civili

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AJD Tuna Ltd

Toženi stranki: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Prim'Awla tal-Qorti Civili – Veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 530/2008 z dne 12. junija 2008 o sprejemu nujnih ukrepov glede ribolova na navadnega tuna z zapornimi plavaricami v Atlantskem oceanu vzhodno od zemljepisne dolžine 45° Z in v Sredozemskem morju (UL L 155, str. 9)

Izrek

1. Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil odkrit noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 530/2008 z dne 12. junija 2008 o sprejemu nujnih ukrepov glede ribolova na navadnega tuna z zapornimi plavaricami v Atlantskem oceanu vzhodno od zemljepisne dolžine 45° Z in v Sredozemskem morju in člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike glede na načeli kontraktornosti in učinkovitega sodnega varstva.
2. Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil odkrit noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe št. 530/2008 glede na zahtevo po obrazložitvi iz člena 296, drugi odstavek, PDEU, ter glede na načeli varstva legitimnih pričakovanj in sorazmernosti.
3. Uredba št. 530/2008 je neveljavna, ker določa, da prepovedi, ki so bile sprejete na podlagi člena 7(1) Uredbe št. 2371/2002, začnejo veljati od 23. junija 2008 za plovila z zaporno plavarico, ki plujejo pod špansko zastavo ali so bila v tej državi članici registrirana, in za nosilce dejavnosti v Skupnosti, ki so sklenili pogodbe z njimi, medtem ko za plovila z zaporno plavarico, ki plujejo pod malteško, grško, francosko, italijansko ali ciprsko zastavo ali so bila v teh državah članicah registrirana, in za nosilce dejavnosti v Skupnosti, ki so sklenili pogodbe z njimi, te prepovedi začnejo veljati od 16. junija 2008, ne da bi bilo to različno obravnavanje objektivno utemeljeno.

(¹) UL C 205, 29.8.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht München – Nemčija) – Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler proti Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Zadeva C-274/09) (¹)

(Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Koncesija za storitve javnih služb — Reševalne službe — Razlikovanje med „javnim naročilom storitev“ in „koncesijo za storitve“)

(2011/C 139/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Oberlandesgericht München

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Tožena stranka: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Ob udeležbi: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht München – Razlaga člena 1(2)(a) in (d) in (4) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Pojma „javno naročilo storitev“ in „koncesija za storitve“ – Pogodba o opravljanju storitev nujne medicinske pomoči, sklenjena med naročnikom in organizacijami pomoči in v kateri je določeno, da je plačilo opravljenih storitev odvisno od pogajanj med navedenimi organizacijami in tretjimi subjekti, kot so nosilci socialnega zavarovanja

Izrek

Člen 1(2)(d) in (4) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da kadar izplačilo izbranega najboljšega ponudnika v celoti zagotovijo osebe, ki niso naročnik, ki je dodelil pogodbo za storitev reševalne službe, in če je ta ponudnik izpostavljen tveganju, čeprav zelo omejenemu, zaradi, med drugim, dejstva, da je znesek denarnega nadomestila za zadevno storitev odvisen od izida letnih pogajanj s tretjimi osebami, ter mu ni zagotovljeno polno kritje stroškov, nastalih pri upravljanju njegovih dejavnosti v skladu z načeli nacionalnega prava, se mora navedena pogodba opredeliti kot „koncesija za storitve“, kot je opredeljena v členu 1(4) te direktive.

(¹) UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Raad van State van België – Belgija) – Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi proti Vlaamse Gewest

(Zadeva C-275/09) ⁽¹⁾

(Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Letališča z vzletno-pristajalno stezo najmanj 2 100 metrov — Pojem „gradnja“ — Podaljšanje soglasja za obratovanje)

(2011/C 139/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State van België

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, P. De Donder, F. De Becker, K. Colenbie, Ph. Hutsebaut, B. Kockaert, VZW Boreas, F. Petit, V.S. de Burbure de Wezembeek, L. Van Dessel

Tožena stranka: Vlaamse Gewest

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Raad van State van België – Razlaga točke 7(a) Priloge I k Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40) – Gradnja letališč z vzletno-pristajalno stezo dolžine najmanj 2 100 metrov – Pojem „gradnja“

Izrek

Člen 1(2), druga alinea, in točka 7 Priloge I k Direktivi Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (85/337/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, je treba razlagati tako, da:

— podaljšanja veljavnega soglasja za obratovanje letališča, brez del ali posegov, ki bi spreminjali fizično stvarnost območja, ni mogoče opredeliti kot „projekt“ ali kot „gradnja“ v smislu navedenih določb;

— vendar pa mora predložitveno sodišče na podlagi nacionalnih predpisov, ki jih je treba uporabiti, in po potrebi ob upoštevanju kumulativnega učinka več del ali posegov, opravljenih po začetku veljavnosti navedene direktive, ugotoviti, ali to soglasje spada v okvir večfaznega postopka za izdajo soglasja, katerega končni cilj je izvedba dejavnosti, ki pomenijo projekt v smislu točke 13, prva

alinea, Priloge II v povezavi s točko 7 Priloge I k navedeni direktivi. Ob neobstoju presoje vplivov teh del ali posegov v predhodni fazi postopka za izdajo soglasja mora predložitveno sodišče zagotoviti polni učinek Direktive, tako da poskrbi, da bo taka presoja opravljena vsaj v fazi izdaje soglasja za obratovanje.

⁽¹⁾ UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. marca 2011 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-326/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2004/113/ES — Socialna politika — Enako obravnavanje žensk in moških — Dostop do blaga in storitev ter oskrba z njimi — Pomanjkanje prenosa v določenem roku)

(2011/C 139/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. van Beek in M. Kaduczak, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska (zastopnik: M. Dowgielewicz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma opustitev sporočitve predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, str. 37) v predpisanem roku

Izrek

1. Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi, v predpisanem roku, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – postopka, ki ju je sprožil Josep Peñarroja Fa

(Združeni zadevi C-372/09 in C-373/09) ⁽¹⁾

(Člen 43 ES — Svoboda ustanavljanja — Člen 49 ES — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Sodni izvedenci, ki so prevajalci — Izvajanje javne oblasti — Nacionalna zakonodaja, ki naziv sodnega izvedenca omejuje na osebe, vpisane na sezname, ki so jih sestavili nacionalni sodni organi — Utemeljitev — Sorazmernost — Direktiva 2005/36/ES — Pojem „reguliran poklic“)

(2011/C 139/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranka v postopku v glavni stvari

Josep Peñarroja Fa

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Francija) – Razlaga členov 43, 45, 49 in 50 ES – Nacionalna zakonodaja, ki naziv sodnega izvedenca omejuje na osebe, vpisane na sezname, ki so jih sestavili nacionalni sodni organi, in s katero se za ta vpis zahteva izpolnjevanje starostnih pogojev ter pogojev usposobljenosti, moralnosti in neodvisnosti, ne da bi se upoštevalo, da so nacionalni sodni organi druge države članice že priznali status izvedenca, in ne da bi vzpostavljeni drugi načini za nadzor navedenih pogojev – Združljivost te ureditve z določbami primarnega prava o svobodi ustanavljanja in svobodi opravljanja storitev

Izrek

- Naloga, ki jo strokovnjaku kot sodnemu izvedencu prevajalcu v posameznem primeru zaupa sodišče v okviru spora, o katerem odloča, je opravljanje storitev v smislu člena 50 ES, ki mu zdaj ustreza člen 57 PDEU.
- Dejavnosti sodnih izvedencev s področja prevajanja, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, niso dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem javne oblasti v smislu člena 45, prvi odstavek, ES, ki mu zdaj ustreza člen 51, prvi odstavek, PDEU.
- Člen 49 ES, ki mu zdaj ustreza člen 56 PDEU, nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero za vpis na nacionalni seznam sodnih izvedencev prevajalcev velja pogoj kvalifikacije, ne da bi bilo zadevnim osebam omogočeno, da se seznanijo z razlogi za odločitev v zvezi z njimi in ne da bi bilo zoper to odločbo na voljo učinkovito pravno

sredstvo pred sodiščem, na podlagi katerega bi bilo mogoče preveriti, ali je zakonita zlasti glede spoštovanja zahteve, ki izhaja iz prava Unije, da so bile njihove kvalifikacije, ki so bile pridobljene in priznane v drugih državah članicah, ustrezno upoštevane.

- Člen 49 ES, ki mu zdaj ustreza člen 56 PDEU, nasprotuje zahtevi, kakršna je ta iz člena 2 zakona št. 71-498 z dne 29. junija 1971 o sodnih izvedencih, kakor je bil spremenjen z zakonom št. 2004-130 z dne 11. februarja 2004, iz katere izhaja, da nihče ne more biti vpisan na nacionalni seznam sodnih izvedencev kot prevajalec, če ne dokaže, da je bil tri leta zapored vpisan na seznam, ki ga je sestavilo pritožbeno sodišče, če se izkaže, da taka zahteva onemogoča – v okviru preizkusa vloge osebe, ki je zakonito ustanovljena v drugi državi članici in ni dokazala takega vpisa – da se kvalifikacija, ki jo je pridobila ta oseba in je priznana v tej drugi državi članici, ustrezno upošteva za ugotovitev, ali in koliko lahko ta kvalifikacija ustreza usposobljenosti, ki se običajno pričakuje od osebe, ki je bila tri leta zapored vpisana na seznam sodnih izvedencev, ki ga je sestavilo pritožbeno sodišče.
- Naloga sodnih izvedencev prevajalcev, ki jih opravijo izvedenci, vpisani na seznam, kakršen je nacionalni seznam sodnih izvedencev, ki ga sestavi Cour de cassation, ne spadajo pod pojem „reguliran poklic“ v smislu člena 3(1)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

⁽¹⁾ UL C 282, 21.11.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidshof te Brussel – Belgija) – Maurits Casteels proti British Airways plc

(Zadeva C-379/09) ⁽¹⁾

(Prosto gibanje delavcev — Člena 45 PDEU in 48 PDEU — Socialna varnost delavcev migrantov — Zaščita pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja — Nedejavnost Sveta — Delavec, ki ga isti delodajalec zaporedoma zaposli v več državah članicah)

(2011/C 139/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Arbeidshof te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maurits Casteels

Tožena stranka: British Airways plc

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Arbeidshof te Brussel – Razlaga členov 39 ES in 42 ES ter Direktive Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 209, 25.7.1998, str. 46) – Nedejavnost Sveta – Delavec, ki je zaporedoma zaposlen v različnih podružnicah istega delodajalca v več državah članicah (ne v okviru napotitve) in je stalno vključen v dodatne pokojninske sheme, ki se veljajo lokalno

Izrek

1. Člen 48 PDEU nima neposrednega učinka v tem smislu, da bi se lahko nanj pred nacionalnimi sodišči skliceval posameznik proti delodajalcu iz zasebnega sektorja.

2. Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da v okviru obvezne uporabe kolektivne pogodbe nasprotuje temu:

— da se pri določitvi obdobja za pridobitev dokončnih pravic do dajatev iz dodatnega pokojninskega zavarovanja v neki državi članici ne upoštevajo leta zaposlitve, ki jih je delavec dopolnil na podlagi iste splošne pogodbe o zaposlitvi v podružnicah istega delodajalca v različnih državah članicah, in

— da se za delavca, ki je bil premeščen iz podružnice svojega delodajalca v neki državi članici v njegovo podružnico v drugi državi članici, šteje, da je na svojo željo zapustil službo pri tem delodajalcu.

(¹) UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Charles Defossezi proti Christianu Wiartu, kot likvidacijskemu upravitelju družbe Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Zadeva C-477/09) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktivi 80/987/EGS in 2002/74/ES — Plačilna nesposobnost delodajalca — Varstvo delavcev — Plačilo neplačanih terjatev delavcev — Določitev pristojne jamstvene ustanove — Ugodnejše jamstvo na podlagi nacionalnega prava — Možnost njegovega uveljavljanja)

(2011/C 139/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Charles Defossezi

Tožene stranke: Christian Wiart kot likvidacijski upravitelj družbe SOTIMON SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises, Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Francija) – Razlaga člena 8a Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/74/ES (UL L 270, str. 10) v povezavi s členom 9 iste direktive – Določitev jamstvene ustanove, ki je pristojna za plačilo neporavnanih terjatev delavcev – Jamstvena ustanova države članice, na ozemlju katere delavci običajno opravljajo svoje delo – Možnost delavcev, da uveljavljajo ugodnejše jamstvo ustanove, pri kateri se v skladu z nacionalnim pravom njihov delodajalec zavaruje in plačuje prispevke

Izrek

Člen 3 Direktive Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (80/987/EGS) v različici pred spremembami z Direktivo 2002/74/ES je treba razlagati tako, da je za plačilo neplačanih terjatev delavca, ki je običajno opravljal delo v drugi državi članici, kot je država članica sedeža njegovega delodajalca, ki je bil pred 8. oktobrom 2005 razglašen za plačilno nesposobnega, če ta delodajalec v tej drugi državi članici ni imel poslovne enote in je izpolnjeval obveznost prispevanja k financiranju jamstvene ustanove v državi članici njegovega sedeža, ta ustanova tista, ki je odgovorna za obveznosti, opredeljene v tem členu.

Direktiva 80/987 ne nasprotuje temu, da se v nacionalni zakonodaji določi, da lahko delavec uveljavlja jamstvo za terjatve iz naslova plač nacionalne ustanove na podlagi prava te države članice kot dodatno ali nadomestno jamstvo glede na jamstvo, ki ga zagotavlja ustanova, ki je bila na podlagi te direktive določena kot pristojna, če navedeno jamstvo delavcu zagotavlja višjo raven varstva.

(¹) UL C 37, 13.2.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação do Porto – Portugalska) – Manuel Carvalho Ferreira Santos proti Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Zadeva C-484/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 72/166/EGS — Člen 3(1) — Direktiva 84/5/EGS — Člen 2(1) — Direktiva 90/232/EGS — Člen 1 — Pravica do odškodnine iz obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil — Pogoji omejitve — Prispevek k nastanku škode — Neobstoj krivde voznikov — Odgovornost za nevarnost)

(2011/C 139/10)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal da Relação do Porto

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Tožena stranka: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal da Relação do Porto – Razlaga člena 3(1) Direktiva Sveta z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (72/166/EGS) (UL L 103, str. 1), člena 2(1) Druge direktive Sveta z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (84/5/EGS) (UL 1984, L 8, str. 17) in člena 1 Tretje direktive Sveta z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (90/232/EGS) (UL L 129, str. 33) – Določitev ureditve civilne odgovornosti za škodo, nastalo v prometnih nesrečah – Pogoji za omejitev pravice do odškodnine iz obveznega zavarovanja zaradi prispevka enega od voznikov, odgovornih za nesrečo, k škodi – Neobstoj krivde pri obeh voznikih – Odgovornost za nevarnost

Izrek

Člen 3(1) Direktive Sveta z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovor-

nosti (72/166/EGS), člen 2(1) Druge Direktiva Sveta z dne 30. decembra 1983 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (84/5/EGS) in člen 1 Tretje Direktiva Sveta z dne 14. maja 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (90/232/EGS) je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki ob trčenju dveh vozil, pri katerem nastane škoda, za katero ni kriv nobeden od voznikov, porazdeli odgovornost za povzročeno škodo sorazmerno glede na stopnjo prispevka vsakega od teh vozil k nastanku škode, ob dvomu pa določa enako stopnjo prispevka.

⁽¹⁾ UL C 37, 13.2.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Tanja Borger proti Tiroler Gebietskrankenkasse

(Zadeva C-516/09) ⁽¹⁾

(Socialna varnost delavcev — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Področje uporabe ratiōne personae — Razlaga pojma „zaposlena oseba“ — Dodatki za vzdrževanega otroka — Podaljšanje neplačanega dopusta)

(2011/C 139/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Tanja Borger

Druge stranka: Tiroler Gebietskrankenkasse

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof – Razlaga člena 1(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) – Dodatki za vzdrževanega otroka – Področje uporabe ratiōne personae – Razlaga pojma „delavec“ – Oseba s prebivališčem v Švici, ki se s svojim delodajalcem s sedežem v državi članici zaradi otrokovega rojstva dogovori o mirovanju delovnega razmerja („Karenz“), ki presega dvoletno obdobje mirovanja, določeno v zakonu te države članice

Izrek

Status „zaposlene osebe“ v smislu člena 1(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, je treba priznati osebi, ki je v položaju kot tožeča stranka v glavni stvari, za obdobje šestmesečnega podaljšanja neplačanega dopusta po rojstvu otroka pod pogojem, da je v tem obdobju oseba obvezno ali prostovoljno zavarovana vsaj za eno tveganje v okviru enega od splošnih ali posebnih sistemov socialne varnosti, navedenih v členu 1(a) te uredbe. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali je ta pogoj izpolnjen v sporu, v katerem odloča.

(¹) UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Regeringsrätten – Švedska) – Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp proti Skatteverket

(Zadeva C-540/09) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Člen 13(B)(d), točka 5 — Oprostitve — Jamstvo za odkup („underwriting guarantee“), ki ga kreditna institucija proti plačilu provizije zagotovi družbam izdajateljicam v okviru izdaje delnic na trgu kapitala — Transakcije z vrednostnimi papirji)

(2011/C 139/12)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Regeringsrätten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Tožena stranka: Skatteverket

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Högsta förvaltningsdomstolen (prej Regeringsrätten) – Razlaga člena 13(B) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Oprostitve – Jamstvo za odkup, ki ga banka proti plačilu provizije zagotovi družbi, izdajateljici novih delnic – Transakcija, pri kateri se banka zaveže, da bo zato, da družbi

izdajateljici zagotovi financiranje, potrebno za izdajo, odkupila del delnic družbe izdajateljice, če bi bilo število v roku vpisanih delnic premajhno (underwriting)

Izrek

Člen 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da oprostitve plačila davka na dodano vrednost iz te določbe zajema storitve, ki jih zagotavlja kreditna institucija v obliki odplačnega jamstva za odkup družbi, ki želi izdati nove delnice, s katerim se ta institucija zaveže, da bo prevzela delnice, ki ne bodo vpisane v roku, predvidenem za vpis delnic.

(¹) UL C 51, 27.2.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 17. marca 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-23/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Sprostitve svežih banan v prosti promet — Deklarirana teža, ki ne ustreza dejanski teži — Obveznost carinskih organov, da opravijo kontrolo deklarirane teže — Carinski zakonik Skupnosti — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člen 68 in naslednji — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 290a — Priloga 38b — Sistem virov lastnih sredstev — Izguba prihodkov — Uredba (EGS, Euratom) št. 1552/89 — Uredba (ES, Euratom) št. 1150/2000 — Členi 2, 6, 9, 10 in 11)

(2011/C 139/13)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Caeiros)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopnik: L. Inez Fernandes)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 68 in naslednjih Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), člena 290a Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) in priloge 38b k tej

uredbi ter členov 2, 6, 9, 10 in 11 uredb Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa št. 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1) in (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str. 1) – Sprostitev svežih banan v prosti promet – Deklarirana teža, ki ne ustreza dejanski teži – Lastna sredstva – Izguba prihodkov

Izrek

1. Portugalska republika s tem, da so njeni carinski organi od leta 1998 do leta 2002 sistematično sprejemali carinske deklaracije za sprostitev svežih banan v prosti promet, čeprav so vedeli ali bi razumno morali vedeti, da deklarirana teža banan ne ustreza njihovi dejanski teži, in da portugalski organi niso dali na voljo lastnih sredstev, ki ustrezajo izgubi prihodkov in dolgovanih zamudnih obresti, ni izpolnila obveznosti iz členov 13, 68 in 71 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti v povezavi s členom 290a Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 89/97 z dne 20. januarja 1997, ter členov 2, 6 in od 9 do 11 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa št. 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996 in istih členov Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Evropska komisija in Portugalska republika nosita lastne stroške.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel – Luksemburg) – Heiko Koelzsch proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-29/10) ⁽¹⁾

(Rimska konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih — Pogodba o zaposlitvi — Izbira s strani pogodbenih strank — Prisilne zakonske določbe po pravu, ki se uporablja, če pogodbeni stranki ne izbereta prava — Določitev tega prava — Pojem države, v kateri delavec „običajno opravlja svoje delo“ — Delavec, ki delo opravlja v več kot eni državi pogodbenici)

(2011/C 139/14)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Heiko Koelzsch

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour d'appel – Člen 6(2)(a) Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu (UL 1980, L 266, str. 1) – Določitev prava, ki velja za tožbo zoper nezakonito odpoved, če pogodbeni stranki individualne pogodbe o zaposlitvi ne izbereta prava – Pojem „kraj, kjer delavec običajno opravlja svoje delo“ – Delavec, ki opravlja delo v več državah, vendar se sistematično vrača v eno od njih

Izrek

Člen 6(2)(a) Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, je treba razlagati tako, da če delavec opravlja svoje dejavnosti v več kot eni državi pogodbenici, je država, v kateri delavec v izpolnjevanju svoje pogodbe o zaposlitvi običajno opravlja svoje delo v smislu te določbe, tista država, v kateri oziroma iz katere delavec opravlja bistveni del svojih obveznosti do delodajalca, ob upoštevanju vseh elementov, ki so značilni za navedeno dejavnost.

⁽¹⁾ UL C 100, 17.4.2010.

⁽¹⁾ UL C 80, 27.3.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. marca 2011 – Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-51/10 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Znak, ki je sestavljen izključno iz števil — Zahteva za registracijo znaka „1000“ kot znamke za brošure, revije in časopise — Domnevna opisnost navedenega znaka — Merila za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94 — Obveznost UUNT, da upošteva svojo predhodno prakso odločanja)

(2011/C 139/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (zastopnik: A. von Mühlendahl, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 19. novembra 2009 v zadevi Agencja Wydawnicza Technopol proti UUNT (T-298/06), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo pritožbo za razveljavitev odločbe R 447/2006-4 četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 7. avgusta 2006, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo preizkuševalca, s katero je bila zavrnjena registracija besedne znamke „1000“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 28 in 41 – Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Telefónica Móviles España, SA proti Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

(Zadeva C-85/10) ⁽¹⁾

(Telekomunikacijske storitve — Direktiva 97/13/ES — Splošne avtorizacije in posamična dovoljenja — Dajatve in pristojbine, ki veljajo za podjetja, ki so imetniki posamičnih dovoljenj — Člen 11(2) — Razlaga — Nacionalna zakonodaja, ki ne določa posebne namembnosti dajatve — Povišanje dajatve za digitalne sisteme ob nespremenjeni dajatvi za analogne sisteme prve generacije — Združljivost)

(2011/C 139/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telefónica Móviles España, SA

Toženi stranki: Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Tribunal Supremo – Razlaga člena 11(2) Direktive 97/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošna in posamična dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev (UL L 117, str. 15) – Dajatve in pristojbine za podjetja, ki imajo posamična dovoljenja – Naložitev finančnih bremen, ki presega tista, ki jih dovoljuje direktiva, njihova namembnost pa ni predvidena v direktivi – Sankcioniranje naprednejših tehnologij glede na zastarele.

Izrek

Zahteve, določene v členu 11(2) Direktive 97/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošne avtorizacije in posamična dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev – da mora biti pristojbina, naložena operaterjem telekomunikacijskih storitev za uporabo redkih virov, namenjena zagotavljanju optimalne uporabe takih virov in upoštevati potrebo po spodbujanju razvoja inovativnih storitev in konkurence – je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki operaterjem telekomunikacijskih storitev, ki so imetniki posamičnih dovoljenj za uporabo radijskih frekvenc, nalaga plačilo pristojbine, ne da bi

določila posebno namembnost prihodkov, pridobljenih na podlagi te pristojbine, in ki znatno povečuje znesek te pristojbine za določeno tehnologijo, ne da bi ga spremenila za drugo.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo – Portugalska) – Strong Segurança SA proti Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Zadeva C-95/10) (¹)

(Javna naročila storitev — Direktiva 2004/18/ES — Člen 47(2) — Neposredni učinek — Veljavnost za storitve iz Priloge II B k Direktivi)

(2011/C 139/17)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitveno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Strong Segurança SA

Toženi stranki: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supremo Tribunal Administrativo – Razlaga členov 21, 23, 35(4) in 47(2) in Priloge II B k Direktivi 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Ekonomski in finančni položaj ponudnikov – Možnost gospodarskega subjekta, da se sklicuje na položaj drugih subjektov – Neposredni učinek direktive, ki je bila prenesena z zamudo

Izrek

Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ne ustvarja obveznosti za države članice, da uporabijo člen 47(2) te direktive tudi za naročila, ki se nanašajo na storitve, navedene Prilogi II B k tej direktivi. Vendar ta direktiva ne preprečuje državam članicam in, eventualno, naročnikom, da v svoji zakonodaji oziroma dokumentih, ki se nanašajo na naročilo, določijo tako uporabo.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 17. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Symvoulio tis Epikrateias – Grčija) – Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) proti Ypourgos Emporikis Naftilias

(Združeni zadevi C-128/10 in C-129/10) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Svoboda opravljanja storitev — Pomorska kabotaža — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Člena 1 in 4 — Predhodno upravno dovoljenje za opravljanje storitev kabotaže — Nadzor nad varnostjo ladij — Vzdrževanje reda v pristaniščih — Obveznost gospodarske javne službe — Neobstoj jasnih in vnaprej znanih meril)

(2011/C 139/18)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Tožena stranka: Ypourgos Emporikis Naftilias

Ob udeležbi: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas – Thasou (C-128/10)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Symvoulio tis Epikrateias – Razlaga členov 1, 2 in 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 10) – Nacionalna zakonodaja, ki predvideva predhodno upravno dovoljenje za opravljanje storitev kabotaže – Sistem, ki omogoča izvajanje vozniških redov tako, da je zagotovljena varnost ladij in da se v pristaniščih vzdržuje red – Neobstoj jasnih in vnaprej znanih meril

Izrek

Povezane določbe členov 1 in 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki uvaja sistem predhodnega dovoljenja za storitve pomorske kabotaže in določa sprejetje upravnih odločb, ki nalagajo upoštevanje nekaterih terminov prihodov in odhodov zaradi razlogov, ki so povezani, na eni strani, z varnostjo ladij in s pristaniškim redom ter, na drugi strani, z obveznostmi gospodarske javne službe, če tak sistem temelji na merilih, ki so objektivna, nediskriminatorna in vnaprej določena, zlasti kadar želi več ladjarjev sočasno vpluti v isto pristanišče. Pri upravnih odločbah, ki

nalagajo obveznosti gospodarske javne službe, je med drugim nujno dokazati dejansko potrebo po gospodarski javni službi zaradi neustreznosti rednih prevoznih storitev v razmerah proste konkurence. Naloga nacionalnega sodišča je, da presodi, ali so ti pogoji v postopkih v glavni stvari izpolnjeni.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.

Pritožba, ki jo je Mariyus Noko Ngele vložil 10. novembra 2010 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 10. decembra 2009 v zadevi T-390/09, Mariyus Noko Ngele proti Evropski komisiji

(Zadeva C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Mariyus Noko Ngele (zastopnik: F. Sabakunzi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 10. marca 2011 odločilo, da je pritožba nedopustna.

Tožba, vložena 22. novembra 2010 – Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-540/10)

(2011/C 139/20)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (zastopnik: C. Nicolau Castellanos, odvetnik)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Sodišče Evropske unije (osmi senat) se je s sklepom z dne 10. marca 2011 razglasilo za očitno nepristojno za odločanje o tej tožbi.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 4. februarja 2011 – Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV proti Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Zadeva C-51/11)

(2011/C 139/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Tožena stranka: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pojem zdravja v opredelitvi pojma „zdravstvene trditve“ v členu 2(2), točka 5, Uredbe (ES) št. 1924/2006 (¹) Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, ki je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 116/2010 z dne 9. februarja 2010 (²) zajema tudi splošno dobro počutje?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali meri trditev – navedena v označbi ali na embalaži ali uporabljena pri oglaševanju živil – v komercialnem sporočilu, ki je kot tako naslovljeno na končne potrošnike, vsaj tudi na dobro počutje, povezano z zdravjem, ali pa le na splošno dobro počutje, če se sklicuje na eno od funkcij, navedenih v členu 13(1) in členu 14(1) Uredbe (ES) št. 1924/2006, na način, opisan v členu 2(2), točka 5, te uredbe?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen in trditev v smislu, ki je opisan v drugem vprašanju, meri vsaj tudi na dobro počutje, povezano z zdravjem:

Ali ob upoštevanju svobode izražanja in informiranja v skladu s členom 6(3) PEU v povezavi s členom 10 EKČP ustreza skupnostnemu pravnemu načelu sorazmernosti, da se trditev, v skladu s katero določena pijača, ki vsebuje več kot 1,2 volumskega odstotka alkohola, ne bo obremenila ali vplivala na telo ali njegove funkcije, vključi v področje prepovedi iz člena 4(3), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 1924/2006?

(¹) UL L 404, str. 9.

(²) UL L 37, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – Vodafone España, S.A.

(Zadeva C-55/11)

(2011/C 139/22)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranka v postopku v glavni stvari

Kasacijska pritožnica: Vodafone España, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 13 Direktive 2002/20/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je pristojbine za pravico do vgradnje naprav na občinskem javnem dobru mogoče zahtevati od operaterjev, ki omrežje uporabljajo za opravljanje storitev mobilne telefonije, niso pa njegovi lastniki?
2. Če bo Sodišče odločilo, da je obdavčitev združljiva s členom 13 Direktive 2002/20/ES, ali so pogoji, pod katerimi se v spornem lokalnem odloku naloži pristojbina, v skladu z zahtevami objektivnosti, sorazmernosti in nediskriminacije, ki so določene v tem členu, in s potrebo po zagotovitvi optimalne uporabe zadevnih virov?
3. Ali je treba šteti, da ima člen 13 Direktive 2002/20/ES neposredni učinek?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 21.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – Vodafone España, S.A. proti Ayuntamiento de Tudela

(Zadeva C-57/11)

(2011/C 139/23)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijska pritožnica: Vodafone España, S.A.

Druga stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Občina Tudela

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 13 Direktive 2002/20/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je pristojbine za pravico do vgradnje naprav na občinskem javnem dobru mogoče zahtevati od operaterjev, ki omrežje uporabljajo za opravljanje storitev mobilne telefonije, niso pa njegovi lastniki?

2. Če bo Sodišče odločilo, da je obdavčitev združljiva s členom 13 Direktive 2002/20/ES, ali so pogoji, pod katerimi se v spornem lokalnem odloku naloži pristojbina, v skladu z zahtevami objektivnosti, sorazmernosti in nediskriminacije, ki so določene v tem členu, in s potrebo po zagotovitvi optimalne uporabe zadevnih virov?
3. Ali je treba šteti, da ima člen 13 Direktive 2002/20/ES neposredni učinek?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 21.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. februarja 2011 – France Telecom España, S.A.

(Zadeva C-58/11)

(2011/C 139/24)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranka v postopku v glavni stvari

Kasacijska pritožnica: France Telecom España, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 13 Direktive 2002/20/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je pristojbine za pravico do vgradnje naprav na občinskem javnem dobru mogoče zahtevati od operaterjev, ki omrežje uporabljajo za opravljanje storitev mobilne telefonije, niso pa njegovi lastniki?
2. Če bo Sodišče odločilo, da je obdavčitev združljiva s členom 13 Direktive 2002/20/ES, ali so pogoji, pod katerimi se v spornem lokalnem odloku naloži pristojbina, v skladu z zahtevami objektivnosti, sorazmernosti in nediskriminacije, ki so določene v tem členu, in s potrebo po zagotovitvi optimalne uporabe zadevnih virov?
3. Ali je treba šteti, da ima člen 13 Direktive 2002/20/ES neposredni učinek?

⁽¹⁾ UL L 108, str. 21.

Pritožba, ki jo je Longevity Health Products, Inc. vložila 22. februarja 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-363/09, Longevity Health Products, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Gruppo Lepetit SpA

(Zadeva C-81/11 P)

(2011/C 139/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Longevity Health Products, Inc. (zastopnik: J. Korab, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Gruppo Lepetit SpA

Predlog

Pritožnik predlaga, naj Sodišče:

- dopusti pritožbo, ki jo je vložila družba Longevity Health Products, Inc.,
- razglasi za nično odločbo Splošnega sodišča z dne 16. decembra 2010 v zadevi T-363/09
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik navaja, da je Splošno sodišče kršilo njegove pravice do zagotovljenega pravnega postopka s tem, da pritožniku ni dalo časovnega roka za odgovor na trditve UUNT.

Prav tako naj Splošno sodišče ne bi obravnavalo argumentov, ki jih je podal imetnik znamke glede verjetnosti zmede.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Bergamo (Italija) 28. februarja 2011 – Kazenski postopek zoper Survival Godwin

(Zadeva C-94/11)

(2011/C 139/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bergamo

Stranka v postopku v glavni stvari

Survival Godwin

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člena 15 in 16 Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ ob upoštevanju načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka direktive, nasprotujeta temu, da bi ravnanje državljana tretje države – katerega prebivališče je za državo članico nezakonito, le zaradi nesodelovanja pri postopku za izgon, in zlasti zaradi nespoštovanja odredbe o odstranitvi, ki jo je izdal upravni organ – šteli za kaznivo ravnanje in ga kaznovali s kaznijo zapora do štirih let, v primeru nespoštovanja odredbe policijskega uradnika, in s kaznijo zapora do petih let, v primeru nespoštovanja poznejših odredb?

⁽¹⁾ UL L 348, str. 98.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 3. marca 2011 – Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta proti Massimiliano Rizzo

(Zadeva C-107/11)

(2011/C 139/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta

Tožena stranka: Massimiliano Rizzo

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je s členoma 43 ES in 49 ES skladna nacionalna zakonodaja (uvredena z Bersanijevo uredbo-zakonom št. 223 z dne 4. julija 2006, potrjeno v zakon št. 248 z dne 4. avgusta 2006), to je nacionalna ureditev, ki med drugim določa:

- (a) obstoj splošne usmeritve varstva imetnikov koncesij, podeljenih v predhodnem obdobju na podlagi razpisa, ki je iz sodelovanja nezakonito izključil del gospodarskih subjektov;
- (b) veljavnost določb, ki dejansko zagotavljajo ohranjanje pridobljenih tržnih položajev (prepoved odpiranja novih prodajnih mest v bližini obstoječih prodajnih mest, ki velja za nove koncesionarje, oziroma obveznost, da pri tem spoštujejo določeno najkrajšo razdaljo);
- (c) okoliščine odvzema koncesije v primeru, ko koncesionar neposredno ali posredno opravlja čezmejne igralniške dejavnosti, primerljive s tistimi, ki so predmet koncesije?

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Altstoff Recycling Austria proti Komisiji

(Zadeva T-419/03) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Sistem zbiranja in recikliranja embalaže, uporabljene v Avstriji — Sporazumi o zbiranju in ločevanju, v katerih so določbe o izključnih pravicah — Posamična izjema — Naložene obveznosti — Načelo sorazmernosti)

(2011/C 139/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Altstoff Recycling Austria AG, nekdanja Altstoff Recycling Austria AG in ARGEV Verpackungsverwertungsgesellschaft mbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: H. Wollmann, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva W. Mölls, nato W. Mölls in H. Gading, in nazadnje W. Mölls in R. Sauer, zastopniki)

Intervenientki v podporo tožene stranke: EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH (Dunaj) (zastopnika: A. Reidlinger in I. Hartung, odvetnika); in Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte (Dunaj) (zastopnik: K. Wessely, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti členov 2 in 3 Odločbe Komisije 2004/208/ES z dne 16. oktobra 2003 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadevi COMP D3/35.470 – ARA in COMP D3/35.473 – ARGEV, ARO) (UL 2004, L 75, str. 59).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Altstoff Recycling Austria AG nosi svoje stroške ter stroške, ki so jih priglasile Evropska komisija, družba EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH in Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte, vključno s stroški postopka za izdajočasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 59, 6.3.2004.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Latvija proti Komisiji

(Zadeva T-369/07) ⁽¹⁾

(Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Nacionalni načrt razdelitve pravic do emisije za Latvijo za obdobje od leta 2008 do leta 2012 — Trimesečni rok — Člen 9(3) Direktive 2003/87)

(2011/C 139/29)

Jezik postopka: latvijščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Latvija (zastopniki: sprva E. Balode-Buraka in K. Bārdiņa, nato L. Ostrovska in na koncu L. Ostrovska in K. Drēviņa, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: U. Wölker, E. Kalnins in I. Rubene, zastopniki)

Intervenientki v podporo tožeče stranke: Republika Litva (zastopnik: D. Kriauciūnas, zastopnik) in Slovaška republika (zastopnika: sprva J. Čorba, nato B. Ricziová, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: sprva Z. Bryanston-Cross, nato S. Behzadi-Spencer, I. Rao in F. Penlington, zastopniki, skupaj z J. Mauricijem, barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 3409 z dne 13. julija 2007 o spremembi nacionalnega načrta razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Republika Latvija priglasila za obdobje od leta 2008 do leta 2012 v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

Izrek

1. Odločba Komisije C(2007) 3409 z dne 13. julija 2007 o spremembi nacionalnega načrta razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Republika Latvija priglasila za obdobje od leta 2008 do leta 2012 v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, se razglasi za nično.

2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Republika Latvija.

3. Republika Litva, Slovaška republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Ford Motor proti UUNT – Alkar Automotive (CA)

(Zadeva T-486/07) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti CA — Prejšnji besedna in figurativna znamka Skupnosti KA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 139/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, Združene države Amerike) (zastopnik: R. Ingerl, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Alkar Automotive, SA (Derio, Španija) (zastopnik: S. Alonso Maruri, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. oktobra 2007 (zadeva R 85/2006-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Ford Motor Company in Alkar Automotive, SA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Ford Motor Company se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 51, 23.2.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2011 – Access Info Europe proti Svetu

(Zadeva T-233/09) (¹)

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokument v zvezi z zakonodajnim postopkom, ki poteka — Delno zavrtnjen dostop — Ničnostna tožba — Rok za vložitev tožbe — Dopustnost — Razkritje s strani tretje stranke — Neizguba pravnega interesa — Imenovanje delegacij držav članic, ki so dale predloge — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja)

(2011/C 139/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Access Info Europe (Madrid, Španija) (zastopnika: O. W. Brouwer in J. Blockx, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: C. Fekete in M. Bauer, zastopnika)

Intervenienta v podporo tožene strank: Helenska republika (zastopnika: E.-M. Mamouna in K. Boskovits, zastopnika); in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: E. Jenkinson in S. Ossowski, zastopnika, skupaj s L. J. Stratford, barrister)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Sveta z dne 26. februarja 2009, s katero je bil zavrtnjen dostop do nekaterih informacij v zabeležki z dne 26. novembra 2008 glede predloga uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.

Izrek

1. Odločba Sveta Evropske unije z dne 26. februarja 2009, s katero je bil zavrtnjen dostop do nekaterih informacij v zabeležki z dne 26. novembra 2008 glede predloga uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, se razglasi za nično.
2. Svet nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasilo združenje Access Info Europe.
3. Helenska republika in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita svoje stroške.

(¹) UL C 205, 29.8.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2011 – Visti Beheer proti UUNT – Meister (GOLD MEISTER)

(Zadeva T-372/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti GOLD MEISTER — Prejšnja nacionalna in prejšnja skupnostna besedna znamka MEISTER — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 139/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Visti Beheer BV (Helmond, Nizozemska) (zastopnik: A. Herbetz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Meister & Co. AG (Wollerau, Švica) (zastopnik: V. Knies, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. junija 2009 (zadeva R 1465/2008-1) glede postopka z ugovorom med družbama Meister & Co. AG in Visti Beheer BV.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Visti Beheer BV nosi svoje stroške in stroške UUNT.
3. Družba Meister & Co. AG nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 282, 21.11.2009.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. marca 2011 – Campailla proti Komisiji

(Zadeva T-429/09) ⁽¹⁾

(Odškodninska tožba — Zastaralni rok — Člen 46 Statuta Sodišča — Nedopustnost)

(2011/C 139/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Francija) (zastopniki: najprej P. Goergen, nato G. Reuter in C. Verbruggen, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bordes in T. Scharf, zastopnika)

Predmet

Odškodninska tožba, ki se nanaša na povrnitev škode, ki naj bi nastala zato, ker je Komisija zavrnila posredovanje v sporu med tožečo stranko in državo Kamerun.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Massimo Campailla nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 161, 19.6.2010.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. marca 2011 – Herm. Sprenger proti UUNT – Kieffer Sattlerwarenfabrik (oblika stremena)

(Zadeva T-463/09) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Umik zahteve za ugotovitev ničnosti — Ustavitev postopka)

(2011/C 139/34)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Nemčija) (zastopnik: V. Schiller, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: C. Jenewein in B. Schmidt)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: N. Fischer, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. septembra 2009 (zadeva R 1614/2008-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH in Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Izrek

1. Postopek se ustavi.

2. Tožeča stranka in intervenientka nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov tožene stranke.

(¹) UL C 11, 16.1.2010.

Sklep Splošnega sodišča z dne 17. marca 2011 – Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-44/10 P) (¹)

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Socialna varnost — Povračilo zdravstvenih stroškov — Obveznost obrazložitve — Akt, ki posega v položaj — Očitno neutemeljena pritožba)

(2011/C 139/35)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: J. Currall in C. Berardis-Kayser, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 25. novembra 2009 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (F-11/09, še neobjavljen v Zbirki odločb), s katero se predlaga razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Luigi Marcuccio nosi svoje stroške in stroške, ki jih je v okviru tega postopka priglasila Evropska komisija.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

Tožba, vložena 4. januarja 2011 – Portugalska proti Komisiji

(Zadeva T-3/11)

(2011/C 139/36)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in J. Saraiva de Almeida, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

— za ničlen razglasi Sklep Komisije 2010/668/EU o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije v delu, v katerem so zaradi „Pomanjkljivosti sistema LPIS-GIS, pri izvajanju pregledov na kraju samem in izračunu sankcij“ za več ukrepov določeni finančni popravki, s katerimi je iz financiranja Evropske unije izključenih 40 690 655,11 EUR v zvezi z odhodki v letih 2005, 2006 in 2007, ki jih je prijavila tožeča stranka;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ker ni upoštevala elementov, ki so jih predložili portugalski organi v zvezi s pregledi v okviru sistema LPIS-GIS na podlagi analize tveganja v skladu s členom 27 Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ker ni upoštevala elementov, ki so jih predložili portugalski organi v zvezi s poostrojitvijo pregledov v okviru sistema LPIS-GIS v skladu s členom 26 Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ker ni upoštevala elementov, ki so jih predložili portugalski organi v zvezi s pregledi v okviru sistema LPIS-GIS v skladu s pravilom 75 %/90 %, ki izhaja iz člena 24(1), točka c, Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004.
4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ko je presodila, da je podan resen in razumen dvom, in sicer da so bili pregledi neučinkoviti in/ali nezadostni, pri čemer se je oprla zgolj na poseben primer vključitve avtoceste v površino, upravičeno do financiranja Unije.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije pri uporabi „Smernic za izračunavanje finančnih posledic, ki se izvede ob pripravi odločbe o potrditvi obračuna Jamstvenega oddelka EKUJS“ iz dokumenta VI/5330/1997-PT, zaradi česar je bilo kršeno načelo enakosti držav članic.

6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije pri uporabi finančnih popravkov prek okvira odhodkov v zvezi s shemo enotnega plačila (SEP), obdobje 2006, s čimer je tako zajela vse ukrepe iz prvega in drugega stebra.
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ker pri „Izračunu sankcij“ ni upoštevala elementov, ki so jih predložili portugalski organi, iz katerih je razvidno, da je bil člen 49(1) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 upoštevan ter da ni bilo podano tveganje za sklad, tako da izpodbijana odločba tudi v zvezi s tem krši načelo sorazmernosti.
8. Osmi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije glede očitka namerne kršitve kljub elementom, ki so jih predložili portugalski organi in ki dokazujejo, da je bil člen 53 Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 v celoti upoštevan.
9. Deveti tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije, ker ni upoštevala elementov, ki so jih predložili portugalski organi in ki dokazujejo upoštevanje člena 21 Uredbe št. 2237/2003 za leto 2004 in člena 13(5) Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 za leto 2005 v zvezi s pregledi glede najmanjše gostote dreves z oreški.
10. Deseti tožbeni razlog se nanaša na očitno napako Komisije glede popravkov v zvezi z zneski, plačanimi v okviru ukrepa „Dodatni zneski pomoči“ – premije za živali in plačila SEP za posebne pravice.

Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji

(Zadeva T-51/11)

(2011/C 139/37)

Jezik postopka: portugalščina

Stranki

Tožeča stranka: AECOPS – Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: J. da Cruz Vilaça in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU za nično razglasi odločbo Komisije z dne 27. oktobra 2010 v zvezi z zadevo 88 0369 P1, v skladu s katero se za 37 056 405 PTE zmanjša znesek finančne pomoči, odobrene z odločbo Komisije C(88) 831 z dne 29. aprila 1988, in zahteva vrnitev 294 298,41 EUR;

- Evropski komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdi, da izpodbijana odločba ni bila sprejeta v razumnem roku zaradi naslednjih okoliščin:

- zastaranje uvedbe postopka: tožeča stranka trdi, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po poteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje uvedbe postopka v členu 3 Uredbe Sveta (ES, EURATOM) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti. Tudi če je bilo zastaranje uvedbe postopka morebiti pretrgano, je že bil prekoračen dvojni zastaralni rok, ne da bi bila izdana odločba, v skladu z določbo iz člena 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker izvajanje ustreznega pooblastila zaradi zastaranja ni več mogoče, je izpodbijana odločba nezakonita in je ni mogoče izvršiti;

- kršitev načela pravne varnosti: tožeča stranka meni, da dejstvo, da je Komisija pustila, da med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteče več kot 20 let, pomeni kršitev načela pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega sistema Evropske unije naj bi vsak imel pravico, da o njegovi zadevi odločijo institucije Unije v razumnem roku;

- kršitev pravice do obrambe: tožeča stranka meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, saj ob upoštevanju, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteklo več kot 20 let, tožeča stranka ni mogla pravočasno predstaviti svojih stališč, to je takrat, ko je še razpolagala z dokumenti, s katerimi je lahko upravičila izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve: tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba ne izpolnjuje zahtev v zvezi z obrazložitvijo, določenih s členom 296 PDEU. V izpodbijani odločbi niso niti na kratko navedeni razlogi, iz katerih je bila zmanjšana finančna pomoč, ki jo je Evropski socialni sklad (ESS) odobril, niti niso bili oziroma vsaj ne na razumljiv način v dopisu inštituta za upravljanje Evropskega socialnega sklada (IGFSE), s katerim je bila izpodbijana odločba vročena tožeči stranki, navedeni razlogi za zadevno zmanjšanje finančne pomoči in razdelitev izdatkov na upravičene in neupravičene. Tožeča stranka meni, da bi moralo Splošno sodišče zaradi neobstoja obrazložitve prav tako razglasiti ničnost izpodbijane odločbe.

Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji

(Zadeva T-52/11)

(2011/C 139/38)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: AECOPS – Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: J. da Cruz Vilaça in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU za nično razglasi odločbo Komisije z dne 27. oktobra 2010 v zvezi z zadevo 89 0979 P3, v skladu s katero se za 426 070 PTE zmanjša znesek finančne pomoči, odobrene z odločbo Komisije C(89) 0570 z dne 22. marca 1989, in zahteva vrnitev 14 430,02 EUR;
- Evropski komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.
- da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.
- plačilo svojih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdi, da izpodbijana odločba ni bila sprejeta v razumnem roku zaradi naslednjih okoliščin:
 - zastaranje uvedbe postopka: tožeča stranka trdi, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po poteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje uvedbe postopka v členu 3 Uredbe Sveta (ES, EURATOM) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti. Tudi če je bilo zastaranje uvedbe postopka morebiti pretrgano, je že bil prekoračen dvojni zastoralni rok, ne da bi bila izdana odločba, v skladu z določbo iz člena 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker izvajanje ustreznega pooblastila zaradi zastaranja ni več mogoče, je izpodbijana odločba nezakonita in je ni mogoče izvršiti;
 - kršitev načela pravne varnosti: tožeča stranka meni, da dejstvo, da je Komisija pustila, da med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteče več kot 20 let, pomeni kršitev načela pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega sistema

Evropske unije naj bi vsak imel pravico, da o njegovi zadevi odločijo institucije Unije v razumnem roku;

- kršitev pravice do obrambe: tožeča stranka meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, saj ob upoštevanju, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteklo več kot 20 let, tožeča stranka ni mogla pravočasno predstaviti svojih stališč, to je takrat, ko je še razpolagala z dokumenti, s katerimi je lahko upravičila izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve: tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba ne izpolnjuje zahtev v zvezi z obrazložitvijo, določenih s členom 296 PDEU. V izpodbijani odločbi niso niti na kratko navedeni razlogi, iz katerih je bila zmanjšana finančna pomoč, ki jo je Evropski socialni sklad (ESS) odobril, niti niso bili oziroma vsaj ne na razumljiv način v dopisu inštituta za upravljanje Evropskega socialnega sklada (IGFSE), s katerim je bila izpodbijana odločba vročena tožeči stranki, navedeni razlogi za zadevno zmanjšanje finančne pomoči in razdelitev izdatkov na upravičene in neupravičene. Tožeča stranka meni, da bi moralo Splošno sodišče zaradi neobstoja obrazložitve prav tako razglasiti ničnost izpodbijane odločbe.

Tožba, vložena 24. januarja 2011 – Aecops proti Komisiji

(Zadeva T-53/11)

(2011/C 139/39)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki**

Tožeča stranka: AECOPS – Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: J. da Cruz Vilaça in L. Pinto Monteiro, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU za nično razglasi odločbo Komisije z dne 27. oktobra 2010 v zvezi z zadevo 89 0771 P1, v skladu s katero se za 48 504 201 PTE zmanjša znesek finančne pomoči, odobrene z odločbo Komisije C(89) 0570 z dne 22. marca 1989, in zahteva vrnitev 628 880,97 EUR;
- Evropski komisiji naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdi, da izpodbijana odločba ni bila sprejeta v razumnem roku zaradi naslednjih okoliščin:

— zastaranje uvedbe postopka: tožeča stranka trdi, da je bila izpodbijana odločba sprejeta po poteku štiriletnega roka, določenega za zastaranje uvedbe postopka v členu 3 Uredbe Sveta (ES, EURATOM) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti. Tudi če je bilo zastaranje uvedbe postopka morebiti pretrgano, je že bil prekoračen dvojni zastaralni rok, ne da bi bila izdana odločba, v skladu z določbo iz člena 3(1), četrti pododstavek, navedene uredbe. Ker izvajanje ustreznega pooblastila zaradi zastaranja ni več mogoče, je izpodbijana odločba nezakonita in je ni mogoče izvršiti;

— kršitev načela pravne varnosti: tožeča stranka meni, da dejstvo, da je Komisija pustila, da med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteče več kot 20 let, pomeni kršitev načela pravne varnosti. V skladu s tem temeljnim načelom pravnega sistema Evropske unije naj bi vsak imel pravico, da o njegovih zadevi odločijo institucije Unije v razumnem roku;

— kršitev pravice do obrambe: tožeča stranka meni, da je bila njena pravica do obrambe kršena, saj ob upoštevanju, da je med zatrjevanimi nepravilnostmi in sprejetjem končne odločbe poteklo več kot 20 let, tožeča stranka ni mogla pravočasno predstaviti svojih stališč, to je takrat, ko je še razpolagala z dokumenti, s katerimi je lahko upravičila izdatke, za katere Komisija meni, da niso upravičeni.

2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve: tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba ne izpolnjuje zahtev v zvezi z obrazložitvijo, določenih s členom 296 PDEU. V izpodbijani odločbi niso niti na kratko navedeni razlogi, iz katerih je bila zmanjšana finančna pomoč, ki jo je Evropski socialni sklad (ESS) odobril, niti niso bili oziroma vsaj ne na razumljiv način v dopisu inštituta za upravljanje Evropskega socialnega sklada (IGFSE), s katerim je bila izpodbijana odločba vročena tožeči stranki, navedeni razlogi za zadevno zmanjšanje finančne pomoči in razdelitev izdatkov na upravičene in neupravičene. Tožeča stranka meni, da bi moralo Splošno sodišče zaradi neobstoja obrazložitve prav tako razglasiti ničnost izpodbijane odločbe.

Pritožba, ki jo je 18. februarja 2011 vložila Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) zoper sodbo Sodišča za uslužbenca z dne 9. decembra 2010 v zadevi Schuerings proti ETF, F-87/08

(Zadeva T-107/11 P)

(2011/C 139/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Gisela Schuerings (Nica, Francija)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Razveljavi sodbo Sodišča za uslužbenca Evropske unije z dne 9. decembra 2010 v zadevi F-87/08;

— posledično zavrne tožbo, vloženo na prvi stopnji, in zato

— drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov obeh stopenj.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče za uslužbenca kršilo pojem interesa službe in pojem delovnega mesta, člena 2 in 47 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije in obveznost obrazložitve, s tem da je v točki 62 izpodbijane odločbe razsodilo da „mora zadevna agencija, preden odpove pogodbo o zaposlitvi uslužbencu, ki ima pogodbo za nedoločen čas, ker so bile naloge, za katere je bil ta uslužbenec sprejet, ukinjene ali prenesene na drugo organizacijo, preučiti, ali zainteresirane stranke ni mogoče prerazporediti na drugo delovno mesto, ki že obstaja ali ki bi se moralo kmalu odpreti, zlasti zaradi dodelitve novih pristojnosti zadevni agenciji“.

2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel sorazmernosti in pravne varnosti, ker je Sodišče za uslužbenca v točki 63 izpodbijane sodne razsodilo, da mora uprava pri preučitvi možnosti prerazporeditve „tehtati interes službe, ki narekuje zaposlitev osebe, ki je najbolj usposobljena za zasedbo delovnega mesta, ki že obstaja ali ki bi se moralo kmalu odpreti, in interes uslužbenca, kateremu se namerava odpovedati pogodba o zaposlitvi. Za to mora upoštevat [...] različna merila, med katerimi so tudi zahteve delovnega mesta glede na usposobljenost in potencial uslužbenca [...] ter njegova starost, doba službovanja in število let, v katerih mora plačevati prispevke, preden lahko uveljavlja svojo pravico do pokojnine“.

3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravil ne *ultra vires* in ne *ultra petita* ter procesna pravila, povezana z načelom kontradiktornosti, ker naj bi se Sodišče za uslužbenca:

- oprlo na trditve, o katerih stranki nista razpravljali,
- sprejelo tožbeni razlog, ki se razlikuje od tistih, ki jih je navedla G. Schuerings in
- ETF naložilo, da G. Schuerings omogoči vrnitev na delo, čeprav ta tega ni predlagala.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 266 PDEU in obveznosti obrazložitve, ker naj Sodišče za uslužbenca ne bi upoštevalo pooblastila ETF za izvršitev ničnostne sodbe in ustaljene sodne prakse s tega področja, s tem da je naložilo, da se zainteresirani stranki omogoči vrnitev na delo, namesto da bi prisodilo denarno odškodnino, če bi bila odločba o odpovedi pogodbe o zaposlitvi razglašena za nično.

Pritožba, ki jo je 18. februarja 2011 Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) vložila zoper sodbo, ki jo je 9. decembra 2010 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi Vandeuren proti ETF, F-88/08

(Zadeva T-108/11 P)

(2011/C 139/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Monique Vandeuren (Pino Torinese, Italija)

Pritožbeni predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga:

- naj se razveljavi sodba ki jo je 9. decembra 2010 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-88/08;
- posledično naj se zavrne pritožba na prvi stopnji in
- naloži drugi stranki v postopku plačilo stroškov postopkov obeh stopenj.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih podaja pritožnica, so enaki tistim iz zadeve ETF/Schuerings, T-107/11 P.

Tožba, vložena 18. februarja 2011 – ASA proti UUNT – Merck (FEMIFERAL)

(Zadeva T-110/11)

(2011/C 139/42)

Jezik, v katerem je bila vložena tožba: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: ASA Sp. z o.o. (Głubczyce, Poljska) (zastopnik: M. Chimiak, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Merck Sp. z o.o. (Varšava, Poljska)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 19. novembra 2010 v zadevi R 0182/2010-1 v celoti razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „FEMIFERAL“ (prijava št. 5320701) za proizvode iz razreda 5

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Merck Sp. z o.o.

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka „Feminatal“ in nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „feminatal“, za proizvode iz razreda 5

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev, v celoti, prijave znamke

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009⁽¹⁾ zaradi nepravilne ugotovitve, da sta si znamki „Feminatal“ in „FEMIFERAL“ tako podobni, da obstaja nevarnost zmede v poljski javnosti glede izvora proizvodov, nepriznanja razlikovalnega učinka predpone „femi“, neupoštevanja posebnosti poljske javnosti in načel poljskega jezika, ter napačne presoje podobnosti proizvodov na vseh treh ravneh, vizualni, fonetični in konceptualni.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodificirano besedilo), UL L 78, str. 1.

Tožba, vložena 25. februarja 2011 – Giordano proti Komisiji

(Zadeva T-114/11)

(2011/C 139/43)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Jean-François Giordano (Sète, Francija) (zastopnik: D. Rigeade in J. Jeanjean, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je bila s sprejetjem Uredbe Komisije št. 530/2008 z dne 12. junija 2008 povzročena škoda Jean-Françoisu GIORDANU;

— določi, da mora Komisija Evropskih skupnosti Jean-Françoisu GIORDANU plačati znesek petsto dvainštirideset tisoč petsto štiriindevetdeset EUR (542 594 EUR) iz naslova odškodnine, skupaj z obrestmi po zakoniti obrestni meri in kapitalizacijo navedenih obresti;

— Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 7(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike⁽¹⁾ in na očitno napako pri presoji, saj naj bi Komisiji zgolj resna grožnja ohranjanju živih vodnih virov omogočala sprejeti nujne ukrepe. Tožeča stranka trdi, da Komisija ni dokazala, da je med ribolovno sezono 2008 bila presežena kvota glede navadnega tuna.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev svobode izbire poklica in pravice do dela iz člena 15(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj naj bi Uredba št. 530/2008 povzročila omejitev dejavnosti tožeče stranke.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti, saj naj bi Uredba št. 530/2008 prepovedala ribolov na navadnega tuna od 16. junija 2008, medtem ko je bil tak ribolov v Franciji dovoljen do 30. junija 2008.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela zaupanja v pravo, saj naj bi tožeča stranka legitimno pričakovala, da bo lahko ribolovno dejavnost opravljala do 30. junija 2008, ker je bil v Franciji ribolov na navadnega tuna sprva dovoljen do 30. junija 2008.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice, saj naj bi Uredba št. 530/2008 povzročila, da je morala tožeča stranka obvezno prenehati opravljati dejavnost ribolova na navadnega tuna, čeprav je imela ribolovno dovoljenje, ki ga je izdalo ministrstvo za kmetijstvo in ribolov za obdobje od 1. aprila 2008 do 30. junija 2008 in naj bi bilo sestavni del gospodarskega interesa tožeče stranke. Tožeča stranka trdi:

— da ji je nastala velika gospodarska škoda v zvezi z izvajanjem svoje poklicne dejavnosti, saj naj bi bil navadni tun, ki ga lovi, „premoženje“ v smislu člena 1 Prvega protokola k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, in

— da gre za bodočo terjatev, saj naj bi tožeča stranka s tem v zvezi imela legitimna pričakovanja.

⁽¹⁾ UL L 358, str. 59.

Tožba, vložena 10. marca 2011 – pelicantravel.com proti UUNT – Pelikan (Pelikan)

(Zadeva T-136/11)

(2011/C 139/44)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: slovaščina***Stranke***Tožeča stranka:* pelicantravel.com s.r.o. (Bratislava, Slovaška republika) (zastopnik: M. Chlipala, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Nemčija)**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. decembra 2010 v zadevi R 1428/2009-2;

— Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka „Pelikan“ za storitve iz razredov 35 in 39 (znamka Skupnosti št. 3 325 941).

Imetnik znamke Skupnosti: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG.

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave znamke (člen 52(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾).

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker UUNT po mnenju tožeče stranke ni pravilno presodil dejanskih okoliščin spora in predloženih dokazov ter je napačno uporabil pravo, s tem da je napačno ugotovil, da je bila zadevna znamka vložena v dobri veri

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 11. marca 2011 – TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft proti UUNT – Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Zadeva T-152/11)

(2011/C 139/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnika: B. Hein in M.-H. Hoffmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Comercial Jacinto Parera, SA (Barcelona, Španija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 16. decembra 2010 v zadevi R 449/2009-2 naj se razveljavi;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka „MAD“ za proizvode iz razreda 25

Imetnik znamke Skupnosti: Comercial Jacinto Parera, SA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: tožeča stranka

Odločba oddelka za izbris: delna zavrnitev zahteve

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 15 in 51 Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ ter pravila 22 Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽²⁾, saj odbor za pritožbe na podlagi dokumentov, predloženih v dokaz uporabe, ne bi smel odločiti, da se figurativna znamka „MAD“ za „oblačila“ resno in dejansko uporablja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 14. marca 2011 – Zenato Azienda Vitivinicola proti UUNT – Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Zadeva T-153/11)

(2011/C 139/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Italija) (zastopnik: A. Rizzoli, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italija)

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:

- to tožbo skupaj s prilogami razglasi za dopustno,
- odločbo odbora za pritožbe razveljavi (točke 1, 2 in 3 izreka) v delu, v katerem je z njo ugodeno tožbi, ugodeno ugovoru in je v celoti zavrnjena zahteva za registracijo ter tožeči stranki naloženi stroški nasprotujoče stranke v postopku ugovora in pritožbe
- naloži stroške UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „ZENATO RIPASSA“ (zahteva za registracijo št. 5 848 015) za proizvode iz razreda 33 (alkoholne pijače)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Italijanska besedna znamka „RIPASSO“ (št. 682 213) za proizvode iz razreda 33 („vina, žgane pijače in likerji“)

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: Ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo v celoti

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/09.

Tožba, vložena 14. marca 2011 – Zenato Azienda Vitivinicola proti UUNT – Camera di Commercio, Industria, Artigianato in Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)

(Zadeva T-154/11)

(2011/C 139/47)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Italija) (zastopnik: A. Rizzoli, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: Camera di Commercio Industria, Artigianato in Agricoltura di Verona (Verona, Italija)

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:

- to tožbo skupaj s prilogami razglasi za dopustno,
- odločbo odbora za pritožbe razveljavi (točke 1, 2 in 3 izreka) v delu, v katerem je z njo ugodeno tožbi, ugodeno ugovoru in je v celoti zavrnjena zahteva za registracijo ter tožeči stranki naloženi stroški nasprotujoče stranke v postopku ugovora in pritožbe
- naloži stroške UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „RIPASSA ZENATO“ (zahteva za registracijo št. 5 877 865) za proizvode iz razreda 33

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Camera di Commercio, Industria, Artigianato in Agricoltura di Verona

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Italijanska besedna znamka „RIPASSO“ (št. 682 213), za proizvode iz razreda 33

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: Accogliere l'opposizione e rigettare integralmente la domanda di registrazione

Navajani tožbeni razlogi: Violazione dell'art. 8, n.1, lett. b), del Regolamento n. 207/09

Tožba, vložena 10. marca 2011 – Magnesitas de Rubián in drugi proti Parlamentu in Svetu

(Zadeva T-158/11)

(2011/C 139/48)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeče stranke: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Španija), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Španija), Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalleftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Atene, Grčija) (zastopnika: H. Brokelmann, P. Martínez-Lage Sobredo, odvetnika)

Toženi stranki: Parlament, Svet

Predlogi tožecilih strank

Ta postopek se nanaša na razglasitev ničnosti posamične odločbe, sprejete s členom 13(7) Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (UL L 334, str. 17), v delu, v katerem ustvarja obveznost držav članic, da morajo spoštovati ugotovitve v zvezi z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, navedene v točki 3.5 „Referenčnega dokumenta o najboljših razpoložljivih tehnologijah za predelovalno industrijo cementa, apna in magnezijevega oksida“ (UL C 166, str. 5) glede pogojev za pridobitev dovoljenj, ki jih pristojni organi podelijo obratom za proizvodnjo magnezijevega oksida, za katere se v skladu z navedeno direktivo zahteva dovoljenje.

Tožee stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- primarno, izpodbijano odločbo razglasi za nično,
- podredno in v primeru, da Sodišče navedene odločbe ne bi razglasilo v celoti za nično glede točke 3.5 Referenčnega dokumenta, naj jo vsekakor razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na točko 3.5.5.4 tega dokumenta, vključno zlasti z vrednostmi emisij, določenimi v tabeli 3.11., in
- Evropskemu parlamentu in Svetu v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožee stranke v podporo svoji tožbi navajajo štiri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepristojnost Evropske komisije.

V zvezi s tem navajajo, da Evropska unija nima pristojnosti za vključitev proizvodnje magnezijevega oksida v Referenčni dokument.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na bistvene kršitve postopka, zlasti na to, da:

— tožee stranke niso bile obveščene o uvedbi postopka priprave Referenčnega dokumenta in da so pri njem sodelovale prepozno;

— Referenčni dokument ne vsebuje „split views“ (ločenih mnenj), ki so jih predložile tožee stranke;

— rok za analizo končne različice Referenčnega dokumenta ni bil spoštovan.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 1 Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja.

V zvezi s tem navajajo, da Referenčni dokument krši cilj, naveden v členu 1 te direktive, in sicer doseči celovito preprečevanje onesnaževanja okolja, tako kot ga kršijo tudi ugotovitve iz točke 3.5 navedenega dokumenta, ki so na podlagi izpodbijane odločbe zavezujoče.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev splošnega načela enakega obravnavanja, ki naj bi bila v tem, da izpodbijana odločba na enak način obravnava podjetja, ki so v različnih položajih.

Tožba, vložena 18. marca 2011 – Petroci proti Svetu

(Zadeva T-160/11)

(2011/C 139/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Petroci Holding (Abidžan, Slonokoščena obala) (zastopnik: M. Ceccaldi, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožee stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost Sklepa Sveta 2011/18/SZVP in Uredbe Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 o uvedbi nekaterih omejevalnih ukrepov zoper nekatere osebe in subjekte in to zlasti v delu, ki se nanaša na družbo PETROCI;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih je navedla tožeča stranka, so v bistvenem enaki ali podobni tistim, ki so bili navedeni v zadevi SIR proti Svetu (T-142/11).

Tožba, vložena 15. marca 2011 – High Tech proti UUNT – Vitra Collections (Oblika stola)

(Zadeva T-161/11)

(2011/C 139/50)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: High Tech Srl (Milano, Italija) (zastopnika: G. Florida in R. Florida, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Vitra Collections AG

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:

— Razveljavi izpodbijano odločbo in razglasi za nično znamko Skupnosti št. 2.298.420

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Tridimenzionalna figurativna znamka v zvezi z „Alu chair“ (znamka Skupnosti št. 2 298 420) za proizvode iz razreda 20

Imetnik znamke Skupnosti: Vitra Collections, AG

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: Kršitev člena 7(1)(e)(iii) Uredbe št. 207/2009. Tožeča stranka je uveljavljala ničnost znamke tudi zato, ker naj bi bil namen njene registracije izključitev tožeče stranke s trga oblikovalskih predmetov, ki spadajo v javno rabo, in torej ne gre za registracijo v dobri veri.

Odločba oddelka za izbris: Zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Nepravilna razlaga in uporaba členov 7(1)(e)(iii) in 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 17. marca 2011 – Cofra proti UUNT – O2 (can do)

(Zadeva T-162/11)

(2011/C 139/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Cofra Holding AG (Zug, Švica) (zastopnika: K.-U. Jonas in J. Bogatz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: O2 Holdings Ltd (Slough, Združeno kraljestvo)

Predloga

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. januarja 2011 v zadevi R 242/2009-4 naj se razveljavi;

— toženi stranki in, če je to primerno, drugi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: O2 Holdings Ltd

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „can do“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 25, 35, 36, 38 in 43

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka „CANDA“ za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 15 in člena 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ ter pravila 22 Uredbe (ES) št. 2868/95 ⁽²⁾, saj odbor za pritožbe pri presoji dokaza o uporabi za ohranitev pravic določil preozka merila in ni dovolj upošteval posebnega distribucijskega položaja podjetja tožeče stranke. Dalje, kršitev člena 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe ni upošteval različnih dokumentov, predloženih kot dokaz o uporabi za ohranitev pravic nasprotne znamke. Nazadnje, kršitev člena 75, drugi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe tožeče stranke ni obvestil o tem, da predložene dokaze o uporabi šteje za nezadostne, in tožeči stranki ni dal možnosti predložiti nadaljnje dokaze v okviru ustnega postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 17. marca 2011 – Cofra proti UUNT – O2 (can do)

(Zadeva T-163/11)

(2011/C 139/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Cofra Holding AG (Zug, Švica) (zastopnika: K.-U. Jonas in J. Bogatz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: O2 Holdings Ltd (Slough, Združeno kraljestvo)

Predloga

- Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. januarja 2011 v zadevi R 246/2009-4 naj se razveljavi;
- toženi strani in, če je to primerno, drugi stranki v postopku naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: O2 Holdings Ltd

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „can do“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 25, 35, 36, 38 in 43

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „CANDA“, za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 15 in 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009⁽¹⁾ ter pravila 22 Uredbe (ES) št. 2868/95⁽²⁾, saj je odbor za pritožbe pri presoji dokaza o uporabi za ohranitev pravic določil preozka merila in ni dovolj upošteval posebnega distribucijskega položaja podjetja tožeče stranke. Dalje, kršitev člena 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe napačno ni upošteval različnih dokumentov, predloženih kot dokaz o uporabi za ohranitev pravic nasprotne znamke. Nazadnje, kršitev člena 75, drugi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009, saj odbor za pritožbe tožeče stranke ni obvestil o tem, da predložene dokaze o uporabi šteje za nezadostne, in tožeči stranki ni dal možnosti predložiti nadaljnje dokaze v okviru ustnega postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 18. marca 2011 – Modelo Continente Hipermercados proti Komisiji

(Zadeva T-174/11)

(2011/C 139/53)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Modelo Continente Hipermercados, SA – podružnica v Španiji (Alcorcón, Španija) (zastopniki: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, R. Calvo Salinero, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- se ugotovi dopustnost in utemeljenost razlogov za ničnost, navedenih v tej tožbi, ter naj se posledično člen 1(1) [izpodbijane odločbe] razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) prečiščenega besedila zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (TRLIS) vsebuje elemente državne pomoči;
- podredno, člen 1(1) [izpodbijane odločbe] naj se razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) TRLIS vsebuje elemente državne pomoči, kadar se uporabi za pridobitev deležev, ki pomenijo pridobitev nadzora;
- podredno, odločba naj se razveljavi zaradi bistvene kršitve postopka, in
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo se izpodbija Odločba Komisije z dne 28. oktobra 2009 o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev C 45/2007 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije (UL 2011, L 7, str. 48).

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU, ker se z izpodbijano odločbo šteje, da je ukrep v tej zadevi državna pomoč.
 - Komisija ni dokazala, da daje zadevni davčni ukrep prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“. Komisija zgolj domneva, da je ta davčni ukrep selektiven, ker se uporablja samo za pridobitev deležev v tujih družbah in ne za pridobitev deležev v domačih družbah. Tožeča stranka meni, da je to razlogovanje napačno in se vrti v krogu. Dejstvo, da uporaba zadevnega ukrepa, enako kot uporaba katere koli druge davčne določbe, temelji na izpolnjevanju nekaterih objektivnih pogojev, še ne pomeni, da je ta ukrep selektiven *de iure* ali *de facto*. Zaradi razlogovanja, ki ga uporablja Komisija, bi lahko vse davčne določbe šteli za selektivne *prima facie*.

- Drugič, namen *prima facie* različnega obravnavanja člena 12(5) TRLIS, ki sicer še zdaleč ne pomeni selektivne ugodnosti, je davčno izenačiti vse pridobitve delnic, ne glede na to, ali so domače ali tuje: ker čezmejne združitve niso mogoče, je amortizacijo dobrega imena mogoče izvesti samo na nacionalni ravni, za kar pa obstajajo davčne določbe, ki to dovoljujejo. V tem smislu člen 12(5) TRLIS zgolj razširja to možnost na pridobitev sredstev tujih družb, kar je funkcionalno najbližje združitvam na nacionalni ravni, in je zato sestavni del gospodarstva in logike španskega sistema.
- Podredno, odločba Komisije je nesorazmerna, saj bi morala vsaj tiste primere, v katerih pride do prevzema nadzora nad tujimi družbami, izenačiti s primeri združitve na nacionalni ravni in bi bili ti primeri torej utemeljeni z gospodarstvom in logiko španskega sistema.
2. Drugi tožbeni razlog temelji na bistveni kršitvi postopka, ker niso bile spoštovane določbe postopka, ki veljajo za obstoječe pomoči.
- Izpodbijana določba s tem, da ne priznava, da so čezmejne združitve znotraj EU v praksi nemogoče, zavrača dokaze glede funkcionalne enakosti ukrepa. Po mnenju Komisije so bile z zaporednimi direktivami EU na tem področju, ki so bile vse sprejete po začetku veljavnosti obravnavanega ukrepa, odpravljene vse ovire, ki so morda obstajale. Tožeča stranka v zvezi s tem meni, da če bi tezo Komisije sprejeli in če bi direktive EU res učinkovito odpravile ovire za čezmejne združitve
- kar pa v tem primeru vsekakor ni res – bi šlo v vsakem primeru za obstoječe pomoči. Postopek nadzora obstoječih pomoči se bistveno razlikuje od postopka, uporabljenega v tem primeru, zato je bila storjena bistvena kršitev postopka.
3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU zaradi napačne uporabe prava pri določitvi upravičenca ukrepa.
- Komisija bi morala, čeprav je menila, da člen 12(5) TRLIS vsebuje elemente državne pomoči, izvesti izčrpno ekonomsko analizo, da bi določila upravičence do morebitne pomoči. Tožeča stranka meni, da so v vsakem primeru upravičenci do pomoči (v obliki višje cene za nakup deležev) prodajalci deležev in ne – kot trdi Komisija – španske družbe, ki so uporabile ta ukrep.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. marca 2011 – Global Digital Disc proti Komisiji

(Zadeva T-259/08) ⁽¹⁾

(2011/C 139/54)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 272, 25.10.2008.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Mariën proti Komisiji

(Zadeva F-5/11)

(2011/C 139/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Peter Mariën (Elsene, Belgija) (zastopnika: B. Theeuwes in F. Pons, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe vodje delegacije EU v Afganistan, naj člani te delegacije zapustijo hotel in se preseli v stanovanjsko naselje EU.

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba posebnega predstavnika in vodje delegacije EU v Afganistanu iz elektronskega sporočila z dne 11. januarja 2011, s katero je bilo tožeči stranki naloženo, naj se 14. januarja 2011 preseli v stanovanjsko naselje v Kabulu, Afganistan;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov v zvezi z ukrepom začasnega bivališča;
- Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki plača 10 000 EUR za psihično obremenitev in povzročeno škodo;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožba, vložena 9. februarja 2011 – Bouillez in drugi proti Svetu

(Zadeva F-11/11)

(2011/C 139/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Vincent Bouillez (Overijse, Belgija) in drugi (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis et É. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe OPI o nenapredovanju tožečih strank v višji naziv za napredovalno obdobje 2010.

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti odločbe Sveta z dne 3. novembra 2010 o zavrnitvi pritožb tožečih strank;
- kolikor je potrebno, razglasitev ničnosti odločb o nenapredovanju tožečih strank v višji naziv za napredovalno obdobje 2010;
- naložitev stroškov Svetu.

Tožba, vložena 18. februarja 2011 – Mariën proti EEAS

(Zadeva F-15/11)

(2011/C 139/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Peter Mariën (Elsene, Belgija) (zastopnika: B. Theeuwes in F. Pons, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje politično delovanje

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe vodje delegacije EU v Afganistan naj člani te delegacije zapustijo hotel in se preselijo v stanovanjsko naselje EU.

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba posebnega predstavnika in vodje delegacije EU v Afganistanu iz elektronskega sporočila z dne 11. januarja 2011, s katero je bilo tožeči stranki naloženo, naj se 14. januarja 2011 preseli v stanovanjsko naselje v Kabulu, Afganistan;
- Evropski službi za zunanje politično delovanje naj se naloži plačilo stroškov v zvezi z ukrepom začasnega bivališča;
- Evropski službi za zunanje politično delovanje naj se naloži, naj tožeči stranki plača 10 000 EUR za psihično obremenitev in povzročeno škodo;

— Evropski službi za zunanjepolitično delovanje naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožba, vložena 28. februarja 2011 – Conticchio proti Komisiji

(Zadeva F-22/11)

(2011/C 139/58)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Rosella Conticchio (Rim, Italija) (zastopnika: R. Giuffrida in A. Tortora, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o določitvi pokojninskih pravic tožeče stranke v delu v katerem ji je bila priznana starostna pokojnina z nazivom AST7/1 namesto z nazivom AST7/2.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba št. R/489/10 izdana dne 18. novembra 2010 in vročena dne 24. novembra 2010, s katero je OPI zavrnil ugovor, naj se razglasi za nično;
- v korist tožeče stranke naj se odobri prehod z naziva AST/1 na AST/2 z retroaktivnim učinkom;
- ponovno naj se določi znesek pokojnine do katere je upravičena tožeča stranka, tako da se ta znesek poveča za približno 170 EUR na mesec;
- organu, ki izplačuje pokojnino, do katere je upravičena R. Conticchio naj se naloži, da tožeči stranki povrne dolgovani znesek, preračunan od 1. junija 2010 do dneva dejanskega izplačila, skupaj z obrestmi, revalorizacijo zneska in zakonskimi dodatki;
- Evropski komisiji naj se naloži obveznost, da tožeči stranki povrne zneske, ki jih bo da ta neupravičeno plačala v zvezi z odkupom pokojninskih pravic;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 139/48	Zadeva T-158/11: Tožba, vložena 10. marca 2011 – Magnesitas de Rubián in drugi proti Parlamentu in Svetu	25
2011/C 139/49	Zadeva T-160/11: Tožba, vložena 18. marca 2011 – Petroci proti Svetu	26
2011/C 139/50	Zadeva T-161/11: Tožba, vložena 15. marca 2011 – High Tech proti UUNT – Vitra Collections (Oblika stola)	26
2011/C 139/51	Zadeva T-162/11: Tožba, vložena 17. marca 2011 – Cofra proti UUNT – O2 (can do)	27
2011/C 139/52	Zadeva T-163/11: Tožba, vložena 17. marca 2011 – Cofra proti UUNT – O2 (can do)	27
2011/C 139/53	Zadeva T-174/11: Tožba, vložena 18. marca 2011 – Modelo Continente Hipermercados proti Komisiji	28
2011/C 139/54	Zadeva T-259/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. marca 2011 – Global Digital Disc proti Komisiji	29

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2011/C 139/55	Zadeva F-5/11: Tožba, vložena 21. januarja 2011 – Mariën proti Komisiji	30
2011/C 139/56	Zadeva F-11/11: Tožba, vložena 9. februarja 2011 – Bouillez in drugi proti Svetu	30
2011/C 139/57	Zadeva F-15/11: Tožba, vložena 18. februarja 2011 – Mariën proti EEAS	30
2011/C 139/58	Zadeva F-22/11: Tožba, vložena 28. februarja 2011 – Conticchio proti Komisiji	31

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

